

[Socialministeren.]

fastsat, at den daglige arbejdstid ikke må overstige det antal arbejdstimer pr. dag, som er fastsat for fagets voksne arbejdere ved overenskomst mellem arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, således som det også er nævnt af det ærede medlem. Overarbejde er altså ikke tilladt for unge mennesker under 18 år; dog kan i henhold til paragraffens andet stykke virksomheden pålægge de unge arbejdere at deltage i tilrettelægningen af arbejdet eller i oprydningen efter arbejdets ophør, men den hertil medgåede tid må ikke udgøre mere end sammenlagt $\frac{1}{2}$ time daglig, og det samlede antal arbejdstimer, hvori de unge arbejdere i alt må beskæftiges, må under ingen omstændigheder overstige 10 timer pr. dag.

Arbejderbeskyttelsesloven lægger altså ligesom den tidligere lovgivning stor vægt på beskyttelse af de unge arbejdere. Jeg kan nævne reglen i lovens § 40 om arbejdsbøger for personer under 18 år. Endvidere kan nævnes, at loven forudsætter samarbejde mellem arbejdstilsynet og politiet, og i det cirkulære, som efter forhandling med justitsministeriet er udsendt herom, er kontrollen med overholdelse af reglerne om de unge menneskers arbejdstid fremhævet som et område, opmærksomheden i særlig grad skal være henvendt på. Ved arbejdstilsynets egne inspektioner vil opmærksomheden i høj grad være henvendt på, hvordan de unge arbejdere behandles, og arbejdsbøgerne vil blive krævet forevist. Kan der da konstateres overtrædelser af loven, vil der i henhold til § 71 blive tale om bødestraf, for så vidt forholdene ikke efter lovgivningens regler medfører højere straf, hvilket eventuelt kan være tilfældet, hvis der ved den pågældende overtrædelse er påført nogen på virksomheden beskæftiget legems-skade. I det af det ærede medlem fremdragne tilfælde er sagen i øvrigt taget op til undersøgelse af den pågældende tilsynskreds. Konstateres der her overtrædelse af arbejderbeskyttelseslovens arbejdstidsbestemmelser for unge mennesker, påhviler det direktøren for arbejdstilsynet at afgøre, om der skal rejses tiltale mod virksomhedens indehaver.

Yderligere vil jeg gerne tilføje, at der ved arbejderbeskyttelsesloven af 1954 er lagt

betydeligt forøgede arbejdsbyrder på arbejdstilsynet. Tilsynspersonalet er allerede udvidet en del, men det må erkendes, at der er grænser for, hvad det kan overkomme. Imidlertid har jeg også opmærksomheden henvendt på denne side af spørgsmålet og skal derudover pege på det ønskelige i, at arbejderne selv gennem henvendelse til tilsynsmyndighederne bistår disse med at sikre, at lovens regler overholdes.

Ragnhild Andersen: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for svaret og tilføje, at jeg er ganske enig med ministeren i hans udtalelse om det ønskelige i, at arbejderne selv interesserer sig for at tage vare på, at beskyttelsesreglerne for unge arbejdere overholdes; ikke mindst fagforeningerne bør tage vare derpå. Jeg er glad for, at ministeren bl. a. også svarede, at man i arbejdstilsynet ville undersøge denne sag. Ministeren var også på det rene med, at der hvilede forøgede byrder på arbejdstilsynets folk, og at der var grænser for, hvad de kunne overkomme.

Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at arbejdstilsynet i Roskilde, under hvilket tilsynet med denne virksomhed henhører, for få dage siden har udtalt, at det på grund af stor underbemanding af personale ikke kunne overkomme at føre tilsyn med de mange virksomheder, der flytter ud i eller for tiden skyder op i de københavnske omegnskommuner. Jeg vil derfor gerne rette det konkrete spørgsmål til den højtærede minister: finder den højtærede minister det ikke påkrævet, at der træffes forholdsregler, som sikrer arbejdstilsynet i Roskilde såvel som andre steder det personale, der vitterlig er behov for til at sikre det nødvendige tilsyn med, at lovens bestemmelser overholdes?

Socialministeren (Bomholt): Jeg udtalte allerede i min første replik, at jeg havde opmærksomheden henvendt på, at arbejdstilsynet gøres tilstrækkelig effektivt ved, at det beskæftiger tilstrækkelig mange.

Når der på den pågældende virksomhed er vanskeligheder, hænger det vel sammen med, at hverken arbejdsgiver eller arbejdere er organiserede. Ministeriet har i en skrivelse af 19. januar fastholdt et af 14. maj 1958 meddelt afslag på en ansøgning fra virksom-